

Ivar Nørgaard (S):

Når jeg har bedt om ordet uden for ordførernes række, er det, fordi jeg var en af dem, der stod for skud med anklager for ad bagvejen at ville indføre fondssocialisme og meget andet fælt, dengang den socialdemokratiske regering slog til lyd for noget måske lidt mere vidtgående end det, regeringen nu har gjort, og jeg må sige, at det er da godt, at regeringspartierne nu har gennemskuet hulheden i deres egen skrækpropaganda og går til at modernisere lovgivningen på dette område.

Jeg ser ikke nogen forskel på det, som fremskridtpartiets ordfører i dag har fremført, og det, regeringspartierne tidligere fremførte, men der er jo altid glæde i himlen, når synderne omvender sig, og derfor skal vi da kun beklage, at det har taget så lang tid for regeringspartierne at komme til fornuft og gennemføre det, der nu bliver gennemført.

Vi havde gerne set, at man var gået lidt videre, som vores ordfører også var inde på, men det, der er det centrale, er, at størsteparten af al opsparring i vor tid ikke, som gammelliberalisterne tror, foregår hos den enkelte småsparer og borger, der samler op hjemme på kistebunden eller i strømpeskafterne, men i disse kollektive institutioner, forsikringsselskaber og pensionskasser. Der var noget åbenbart skævt ved, at det danske samfund i meget højere grad end de fleste andre moderne samfund kun kanaliserede denne opsparring til passiv kapital, og at vi næsten havde verdensrekord i aktiemarkedslidenhed. Det er helt åbenbart, at det har og havde store ulemper; det fører nemlig til magtkoncentration, og det, man nu gennemfører, vil være med til at modvirke den magtkoncentration, der har været med disse få ejere, der har siddet og skaltet og valtet med danske aktieselskaber, og som i realiteten ikke har kunnet skaffe tilstrækkeligt med risikovillig kapital, men har måttet bygge på alt for stor en del passiv kapital.

Jeg synes derfor, at vi kan kipse med flaget nu over for industriministeren, fordi han har overvundet sig selv og gennemskuet sit eget partis og de andre partiers skrækpropaganda.

Stubkjær Pedersen (CD):

Det er da dejligt at høre fra hr. Ivar Nørgaard, at han synes, regeringspartierne er blevet klogere. Gid vi kunne sige det samme om socialdemokratiet.

Det, der kalder mig herop, er fru Anne Grete Holmsgårds udmærkede indlæg. Hun betvivler, at det har givet flere arbejdspladser. For det første kan jeg ikke se, at det overhovedet er muligt at foretage en aktiv investering på måske milliardbeløb i erhvervslivet, uden at det giver ekstra arbejdspladser, men det, som pensionskasser og forsikringsselskaber hidtil har vist, er jo ikke primært, at de har skabt nye arbejdspladser, men at de har bevaret gamle arbejdspladser, som ellers ville være gået tabt, og det i sig selv synes jeg er et glimrende formål. Sagen er jo den, at forsikringsselskaber og pensionskasser kan se mere langsigtet på deres investeringer, end det normale kapitalmarked kan, og derfor kan de gå ind i nogle virksomheder, som for andre investorer ville være tvivlsomme, og dermed redde arbejdspladser. Jeg synes, fru Anne Grete Holmsgård skulle værdsætte, at der kan reddes nogle arbejdspladser. Hvis fru Anne Grete Holmsgård har ret i, at dette betyder et mindre provenu af realrentebeskatningen, er der vel netop en linje i regeringens politik. Det er da glædeligt, hvis vi kan få folk til i stedet for at betale realrenteskat at investere i dansk erhvervsliv. Det er netop derfor, aktieinvesteringer blev fritaget for realrenteafgiften. Fru Anne Grete Holmsgård ser her en linje fra realrenteafgiften over det forslag, som ministeren har fremsat, og så til debatten om fondssocialisme eller ikke fondssocialisme. Jeg tror, at hvis man kan frygte noget her, er det da fondskapitalisme. Jeg frygter det ikke, men det er i hvert fald mere reelt end frygt for fondssocialisme, for jeg ved ikke, om nogen her kan nævne mig ret meget større kapitalister end f.eks. LO og andre.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Til hr. Stubkjær Pedersen: ja, det er vanskeligt at se anderledes på det, end at det må give et mindre provenu for statskassen, hvis de forsikringsselskaber og pensionskasser, der er blevet underlagt pensionsbeskatning, investerer mere i aktier. Vi havde foretrukket, at den beskatning havde set anderledes ud,